

10^e Coppa di Notte

Ja, u leest het goed. Inmiddels hebben we een maandje geleden de 10^e Coppa di Notte in successie verreden. Deze rit zorgt bij herhaling voor de nodige deelnemers. Ook dit jaar weer. In totaal namen er 44 deelnemers deel waarvan 28 deelnemers IVAC gerelateerd waren. Met IVAC gerelateerd bedoel ik, leden + partners. De 16 overige deelnemers zijn dus introducees zoals vrienden, kennissen, familie of zakenrelaties van IVAC-leden.

Gestart werd traditiegetrouw bij Restaurant De Bokkerijder op de Vaalserberg met vooraf een overheerlijk stuk Limburgse vlaai en een kop thee of koffie. Om de 2 minuten werd er gestart. Bij de start moest wel iedereen aan de mensen van de startorganisatie eerst nog de nodige attributen laten zien: identiteitsbewijs, kleingeld, lamp, waterpas, rolmaat, hoge hakken en bovenal een goed humeur alvorens te mogen vertrekken. Had men de van tevoren gevraagde zaken niet op orde volgende er onverbiddelijk strafpunten.

Wij, de familie Werry, waren met 3 auto's (equipes) vertegenwoordigd. Auto 1 (Triumph Spitfire) Dave Werry en Roy Urlings (bezitter van de Spit), auto 2 (Austin mini) Roy Werry en Max Werry (kleinzoon van Anny en Leo) en auto 3 (Volvo 164) Leo en Anny Werry. Namens deze 3 equipes schrijf ik (Leo Werry) dit reisverslagje want auto 1 zijnde Dave Werry en Roy Urlings hadden de eerste plaats behaald. Graag had ik natuurlijk gezien dat wij de plaatsen 1,2 en 3 hadden bezet. Helaas is dat niet gelukt.

Een groot gedeelte van de rit voerde door België. Alhoewel ik vind dat ik me nogal goed kan oriënteren en de streek toch wel goed ken, kwam toch vaak bij me op waar zit ik in Godsnaam. We reden over weggetjes waarbij je dacht "voor ons zijn hier enkel de Ridders van de Kruistochten" gepasseerd. Na plus minus 30 km van de rit verreden te hebben, moeten Anny en ik ons grandioos verreden hebben want we konden er geen touw meer aan vast knopen. Omdat Anny en ik niet houden van koude soep (op de tussenstop was iedereen traditiegetrouw Oma's soep in het vooruitzicht gesteld) hebben we de routebeschrijving goed uitgepluisd en kwamen we al gauw tot de conclusie dat de tussenstop moest zijn bij Val Dieu, ons wel bekend. Navi aan en op naar Val Dieu. U raadt het misschien al. We hoefden niet hard te blazen in de heerlijke soep. Soep was nog behoorlijk heet. We waren namelijk de eerste op de tussenstop!!! Jammer. Kregen we geen extra punten voor.

Onze zoon Roy (auto 2) had als copiloot Max Werry (9 jaar en zoontje van Dave Werry). Zij kwamen een twintig minuten na ons aan op de tussenstop. De tussenstop was gelegen in Val Dieu op het parkeerterrein tegenover het Abdij-klooster aldaar. Ik heb het zonet al gememoreerd de Oma's soep met stokbrood was ook dit jaar weer overheerlijk. Max was kei kapot. Hij kon nog nauwelijks staan. Met en met kwamen de equipes binnen. Peter Gehlen dirigeerde hen op de vrije plaatsen op het parkeerterrein. Nadat iedereen even een frisse (nacht) neus had gehaald en de innerlijke mens had versterkt verdwenen de auto's weer in de nacht. Max bleef bij opa en oma en Roy zette zijn rit alleen voort. Anny had Max achter in de Volvo een lekker bedje gemaakt van wat dekens en jassen die achter in de koffer van de Volvo lagen. Dave Werry en Roy Urlings hadden het gevoel dat zij goed op koers lagen. Zij gingen ook in het 2^e gedeelte er weer flink fanatiek tegenaan. Anny en ik hebben na de pauze de rit vervolgens weer opgepakt volgens de routebeschrijving totdat we niet meer zo ver van Ransdaal verwijderd waren. We hebben Max, die toen reeds een slaapje uit had, bij zijn moeder (Marloes) in Ransdaal afgeleverd.

Vervolgens hebben we de route weer opgepakt en zijn we volgens beschreven route naar het eindpunt in Bocholtz (Clublokaal) gereden. Nu had ik wel zin in een pilsje. Voor zo ver ik heb gehoord hebben alle auto's goed gelopen en is iedereen gezond en wel thuisgekomen. Diverse auto's (cabrio's) zijn zelfs open gereden. Chapeau. Er waren toch een redelijk aantal oldtimers. Ook waren er diverse niet alledaagse auto's zoals bijv. o.a. Porsche en Maserati bij.

En toen was er voor menigeen eindelijk de prijsuitreiking. Uitslag m.b.t. Ivac-leden.

1 ^e Prijs	Dave Werry en Roy Urlings (Triumph Spitfire)
2 ^e Prijs	Theo en Inge Huppertz (Austin Froggy/kikkerroog)
3 ^e Prijs	Mireille Gehlen (cabrio ?)

Last but not least. Er was nog een 1^e prijs. Namelijk een overall prijs. De 1^e prijs overall waarbij IVAC-leden en introducees samen in een klasse zijn gevat.

Deze prijs ging naar het equipe Adriaan Bos (uitbater “De Bokkerijder”) en zijn neef waarvan ik helaas de naam niet meer weet. Deze jonge man was zo dolenthousiast aan het vertellen wat hij die avond/nacht had meegemaakt dat ik zeer geboeid naar hem heb zitten luisteren. Zij waren onderweg in een oudere Porsche 911. Leuk.

Alex en Peter wij verheugen ons reeds nu al op volgend jaar en hopen dan weer van de partij te mogen zijn 👍😊.

Ook dank, aan de ondersteunende families.

Anny en Leo Werry mede namens

Dave Werry en Roy Urlings

Roy Werry en Max Werry